

ԲԱՆԱՍՏԵՂԾՆԿԱՆ

Պ Ա Տ Է Ն Կ Ա Խ...

20% ՆՈՐԸՆԾԱՅ ԵՂԵԱՅԻՆԵՐՈՒՍ

Երբ կը նայիմ հասակին, ներմակ պասին վրայ՝ սեւ,
Կու գայ ինծի վերստին յորդ ըզգացումն առաջին
Զիս լեցընող, զիս զրկող այդ սեւ զգեստէն ... արդ կախուած
Պատէն, նըման մարմինի մ'ուրկէ հոգին է փախած:

Ան պատմունանն էր մըռայլ բայց կըրակն էր նոյն ասէն
Պատող մարմինն ըլլալու կանչուած տուն Աստուծոյ.
Ան կը դառնար կոչումին խորհրդանիշը պայծառ
Ուրկէ կայծեր քրոչէին լուսաւորող իմ նամբան:

Մաշկեակ մ'իւրօք շնորհաբեր որուն ծալքէն վերստին
Իմ մէջ գրսայ արեղան, պատեան մարդուն առանձին
Որ, նեններուն, սահմանուած է Սեղանին ողջակէզ:

*
* * *

Կախուած հիմա, պասին վրայ, խաղաղ կըսոր մը լաթի,
Ա՛լ պարսասած, հալումաւ, խորհրդանիշ մը սակայն:
Ոգեւորիչն երբեմնի դասարկըւած իր մարմնէն.
Սըրսիս զարկին անհաղորդ ու կըրակէն իմ պաղած:

Դէմն իմ աչքին, ինձմէ դուրս, բայց բերելով զիս ինծի,
Երիտասարդ օրերէս հիմա խըլեակ սրբենի.
Իմ աննահանջ պայքարին մաքուր նըւէրն արգապիր՝
Վանականի խուցս իմով կ'ըլլայ լոյսի արդ սանար:

Նայուածքս իր վրայ կը քառի, յուշերս ամբողջ կ'արթըննան,
Կարծէք հոգիս իմ ըլլար՝ գուրգուրացի իր վըրան.
Ա՛լ մաւած է իբրեւ նիւթ, բայց իր խորհուրդն է անմահ.
Փափաքս է այս. վերջին օրն իմով իջնել գերեզման:

ՇԱԽԱՐՇ ՎԱՐԳԱՊԵՏ